

Nový Jičín

Kraj: Moravskoslezský

Správní obvod: Nový Jičín

Nadmořská výška: 285 m n. m.

Počet obyvatel: 22 615

Adresa URL: www.novyjicin.cz

Okres: Nový Jičín

GPS souřadnice: 49.594325N, 18.013536E

První pís. zmínka: 1313 (711 let)

PSČ: 741 01

Historie obce Nový Jičín

Nejstarší písemná zpráva o městě pochází z roku 1313, kdy král Jan Lucemburský vydal ve prospěch města listinu, která uděluje městu právo vybírat clo a mýto. Proto váže Nový Jičín svůj vznik s datem udělení tohoto privilegia. Předchůdcem města byla osada pod hradem Starý Jičín. Do města vedly dvě brány. Na ně navazovala po obou stranách předměstí, ale jejich rozvoj spadá až do pozdější doby.

Počátkem 14. století získal město Nový Jičín i se starojickým panstvím představitel významného šlechtického rodu Vok z Kravař. Z období pánů z Kravař pochází původní gotická podoba nynějšího Žerotínského zámku, městské opevnění a základ městského znaku.

Důležitým obdobím pro rozvoj města je více než padesátileté působení dalšího význačného rodu, rodu Žerotínů v 1. polovině 16. století. Ti se v letech 1500–1558 zapsali do historie města zejména přebudováním gotické tvrze z Kravař na pohodlné renesanční sídlo, nynější Žerotínský zámek.

Darovali městu dům na náměstí, který se stal důstojným sídlem městské radnice. Když při požáru roku 1503 lehly popelem dřevěné domy na náměstí, začalo se jejich zásluhou s výstavbou kamenného podloubí a měšťanských domů na náměstí. Šestnácté století je pro město obdobím hospodářského rozkvětu řemesel. Vlivem řemesel a obchodu bohatla městská pokladna a město bylo natolik ekonomicky silné, že od Žerotínů roku 1558 odkoupilo jejich panství Nový Jičín. Vykoupilo se z poddanství a konečně bylo svobodné. Na krátkou dobu se zásluhou zimního krále Friedricha stalo r. 1620 dokonce městem královským.

Zatímco 16. století je ve znamení prosperity města, první polovina 17. století je obdobím nestability, náboženských a politických bojů, které ohrožovaly jeho svobodu. Třicetiletá válka, která zachvátila většinu zemí Evropy, poznamenala i Nový Jičín. Roku 1621 přepadlo a pobilo vojsko markraběte krnovského v Novém Jičíně oddíl Španělů. V roce 1623 postihla Nový Jičín morová rána.

Převážně protestantské město bylo za účast na stavovském proticísařském povstání v roce 1624 potrestáno. Ztratilo svou samostatnost a stalo se opět městem poddanským.

V roce 1626 obsadili město mansfeldští, císařovi protivníci a vypudili katolické duchovní. Po třech letech, v roce 1629, po nejistotách a náboženských bojích město rezignovalo a přestoupilo na novou víru. V roce 1635 bylo panství jezuity pokatoličtěno. Ale válečné útrapy třicetileté války ještě neskončily. V roce 1634 napadli město Švédové a znovu ho vyplenili. Od 2. poloviny 17. století utichají válečné a náboženské rozbroje, je příhodnější doba pro rozvoj řemesel a obchodu.

V roce 1768 zachvátil požár barokní měšťanské domy, které pak byly přestavěny v klasicistním duchu.

V roce 1773 došlo ke zrušení jezuitského řádu, který měl až do této doby město Nový Jičín v

držení. Roku 1775 pak Marie Terezie prohlásila Nový Jičín za svobodné municipální město. Význam města vzrostl zavedením státních úřadů v r. 1850, kdy se Nový Jičín stal sídlem okresního hejtmanství, berního úřadu, okresního a krajského soudu. Význam města by se jistě posílil, kdyby jeho občané ve 40. letech 19. století nepodcenili význam železnice. Největší továrnou, která v této době vznikla, byla doutníková a tabáková továrna, kterou na žádost městské rady zřídil stát. Roku 1879 začal Josef Rotter vyrábět kočárové svítilny a položil tak základy dnešnímu Autopalu. Roku 1967 byl Nový Jičín prohlášen městskou památkovou rezervací.

